

Публічний виступ на тему:

«Промова, яка мені запам'яталася»

- Всім привіт.
- Мене звати Коломис Юлія і сьогодні я хочу поговорити про промову, яка мені найбільше запам'яталася.
- Якщо чесно, то вибір був просто величезний, але мені все ж таки вдалося виділити один з виступів.

Це промова американського підприємця і винахідника Стіва Джобса перед випускниками Стенфордського університету.

Звичайно, всі знають, що Стів Джобс - це людина, яка створила супер успішний бізнес планетарного масштабу - компанію "Apple".

Стіва Джобса часом порівнюють з Томасом Едісоном, оскільки він досяг успіху не тільки як підприємець, а й винахідник.

Та крім того, Джобс показав себе, як чудовий оратор та філософ.

Його промова перед випускниками Стенфорда - яскраве тому свідчення.

На початку своєї промови Джобс наголосив, що хотів би розповісти про три історії свого життя.

«Сьогодні, я хочу розповісти вам три історії з мого життя. І все. Нічого грандіозного. Просто три історії.»

Перша історія «про з'єднання крапок».

В ній Стів Джобс розповів про своє дитинство, свою біологічну матір та про те, як вирішив покинути навчання та шукати себе.

«Оскільки я відрахувався, і не ходив на загальні уроки, я записався на уроки каліграфії. Я довідався про serif і sans serif, про різні відступи між комбінаціями букв, про те, що робить прекрасну каліграфію прекрасною...

Ніщо з цього не здавалося корисним для мого життя. Але десять років по тому, коли ми розробляли перший “Макінтош”, усе це придалося. І “Мак” став першим комп’ютером із красивою типографікою. Якби я не записався на той курс у коледжі, у “Маку” ніколи б не було кілька гарнітур і пропорційних шрифтів.

Звичайно, не можна було з'єднати всі крапки воєдино тоді, коли я був у коледжі. Але через десять років все стало дуже, дуже зрозуміло.

Ще раз: ви не можете з'єднати крапки, дивлячись уперед. Ви можете з'єднати їх, лише оглядаючись в минуле. Тому вам доведеться довіритися тим крапкам, що ви як-небудь з'єднаєте в майбутньому. Вам доведеться на щось покластися: на свій характер, долю, життя, карму – що завгодно. Такий підхід ніколи не підводив мене і він змінив моє життя.» - такими словами закінчив Стів Джобс першу частину своєї промови.

У другій частині, під назвою – «про любов і втрати» Стів розповів про перші кроки створення Apple, про перші досягнення та поразки.

Розповів, що на 30 році життя його, засновника компанії, звільнили.

«Я не знав, що робити декілька місяців. Я почував, що я підвів старше покоління власників компанії, що я втратив естафетну паличку, коли мені її передавали. Я зустрічався з Девідом Паккардом і Бобом Нойсом і намагався вибачитися за те, що накоїв. Це було публічним провалом і я навіть думав про те, щоб утекти куди подалі. Але щось повільно стало прояснятися в мені – я усе ще любив те, що робив. Хід подій в Apple лише злегка все змінив. Я був відкинутий, але я любив. І, зрештою, я вирішив почати все спочатку.»

Впродовж наступних 5 років були засновані компанії NeXT та Pixar.

Згодом Apple купила NeXT, Джобс повернувся в Apple, і технологія, розроблена в NeXT стала серцем нинішнього відродження Apple

«Я впевнений, що нічого з цього не трапилося б, якби мене не звільнили з Apple. Ліки були гіркими, але пацієнтові вони допомогли. Іноді життя б'є вас по голові цеглиною. Не втрачайте віри. Я переконаний, що єдина річ, що допомогла мені продовжувати було те, що я любив свою справу. Вам треба знайти те, що ви любите. І це так само вірно для роботи, як і для стосунків. Ваша робота заповнить велику частину життя і єдиний спосіб бути цілком задоволеним – робити те, що на вашу думку є великою справою. І єдиний спосіб робити велику справу – робити те, що ви любите. Якщо ви ще не знайшли своєї справи - шукайте. Не зупиняйтеся. Як це буває в коханні, ви довідаєтеся тоді, коли знайдете. І, як будь-які гарні стосунки, вони стають лише кращими з роками. Тому шукайте - поки не знайдете. Не зупиняйтеся.»

В третій історії – «про смерть» - Стів Джобс розповів про те, як у нього виявили рак.

«Лікарі сказали мені, що цей тип раку наразі не виліковний, і що мені залишилося жити не більше трьох - шести місяців, - згадує Джобс - пізніше ввечері мені зробили біопсію.

Виявилася, що в мене дуже рідкісна форма раку підшлункової залози, яку можна вилікувати операцією. Мені зробили операцію, і тепер зі мною усе гаразд.

Переживши це, я тепер можу сказати наступне з більшою впевненістю, ніж тоді, коли смерть була корисною, але чисто абстрактною концепцією.

Ніхто не хоче вмирати. Навіть люди, що хочуть потрапити до Раю, не хочуть помирати, щоб потрапити туди. І все ж, смерть – пункт призначення для усіх нас.

Ваш час обмежений, тому не витрачайте його, живучи чийсь чужим життям. Не попадайте в пастку догми, що говорить жити, керуючись думками інших людей. Не дозволяйте шумові чужих думок перебити ваш внутрішній голос. І найважливіше, майте хоробрість додержуватися свого серця й інтуїції. Вони якимсь чином уже знають те, ким ви хочете стати насправді. Все інше вторинне.»